

14 Ιανουαρίου 2020

Μία συζήτηση με τον μακαριστό Γέροντα Εφραίμ της Ι. Μ. Ξηροποτάμου († 5/12/1984)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Ο γέροντας κάθεται σ' ένα γώνιασμα που κάνουν οι πάγκοι στο αρχονταρίκι. Έχει ένα γαλήνιο και σχεδόν διάφανο πρόσωπο. Κάτι μάτια πεντακάθαρα και φωτεινά που δεσπόζουν κάτω από το απλό καλογερικό σκουφάκι.

Μέσα σ' εκείνη την ατμόσφαιρα που μυρίζει ποτισμένη λιβάνι είναι σαν να νιώθει κανείς να ξεχύνεται απλότητα και ειρήνη, ευλογία και παρηγοριά από ολόκληρη την παρουσία του γέροντα.

«Ὡς μύρον ἐπὶ κεφαλῆς το καταβαίνον ἐπὶ τον πώγωνα, τον πώγωνα του Ααρών, το καταβαίνον ἐπὶ την ώαν του ενδύματος αυτού· ως δρόσος Αερμών η καταβαίνουσα ἐπὶ τα ὄρη Σιών ὅτι ἐκεῖ ενετείλατο Κύριος την ευλογίαν, ζωὴν ἕως του αἰῶνος».

Μιλᾶ ἀπλά και ἡσυχα. Ἐχει σταυρωμένα τα χέρια και γέρνει λίγο το κεφάλι, λες και θέλει να ἔρθει πιο κοντά, να μιλήσει πιο μέσα, ανεξίτηλα.

[Διαβάστε τη συνέχεια του άρθρου](#)